

[Jens Thoft]

stolen. Det synes jeg er uretfærdigt. Hr. Kirkegaard skal ikke bebrejdes. Han var der.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg undrer mig bare over, at hr. Kirkegaard ikke kan glæde sig over alle de ændringsforslag, som nu skal vedtages i dag. Hr. Kirkegaard må være både døv og blind, hvis ikke han kan se, at disse ændringsforslag i allerhøjeste grad er en udstrakt hånd imod både Venstre og De Konservative. Jeg er ikke helt enig med hr. Jens Thoft i, at der udelukkende er rakt hænder den vej ud, men det kan vi så se på. Hr. Kirkegaard bør i det mindste være glad, og jeg kan garantere for, at Socialdemokratiet gik ind i det her stykke arbejde med et ærligt ønske om at få et bredt forlig ud af dette.

Vi, der har dannet regering sammen med Socialdemokratiet, fornemmede viljen til at føre en politik, som vi andre også kunne leve med. Og som vi skrev i vores regeringsgrundlag, var der klare rødder tilbage til den foregående regering; det har også vist sig i den skattepakke, der er lagt frem. Derfor er jeg nødt til på det kraftigste at afvise en sammenhæng imellem hr. Kirkegaards karakteristik og det reelle indhold i skattepakken.

Min skuffelse gælder ikke resultatet, men Venstres og De Konservatives manglende vilje til at gå ind i et samarbejde.

Formanden:

Hr. Kirkegaard en kort bemærkning. Og så har jeg en stille forhåbning om, at det er den sidste i denne omgang; men det er kun en forhåbning til nu.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Hr. Jens Thoft havde en ambition om at få mig til at juble over regeringens ændringsforslag. Det gør jeg ikke. Men jeg vil da gerne gentage det, jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at man med ændringsforslagene mildnede luften for de klippede får. Det var sandelig også nødvendigt, og det var nødvendigt, uanset om regeringen var i forhandlinger med nogen eller ej, for der var så åbenlyse og åbenbare fejl i det første oplæg, at de under alle omstændigheder skulle rettes. Og vi fik i øvrigt højt og

tydeligt og larmende at vide, at vi endelig ikke måtte betragte dem som indrømmelser til os.

Hr. Glønborg siger, at jeg må være både døv og blind. Det vil jeg ikke beskyldes hr. Glønborg for at være. Jeg kan blot konstatere, at han ikke hørte efter det, jeg sagde i mit første indlæg, for dér anerkendte jeg klart den retning, som ændringsforslagene gik i, men måtte altså desværre komme til den konklusion, at hovedresultatet kunne vi ikke støtte.

Selve forhandlingsforløbet har været inddelt i 2-3 faser: Den første fase, hvor vi kom med vores indvendinger, og hvor man på den anden side tålmodigt lyttede. Så var der en lang pause – formentlig til interne diskussioner. Så fik vi en stribe ændringsforslag lagt på bordet. Vi spurgte så, om der var mulighed for at ændre væsentligt i det, sådan som det lå, og her var svaret jo altså desværre negativt. Og i den forbindelse var det, at de berømte bemærkninger om de 90 mandater kom frem.

Jeg vil fastholde, at vi har forsøgt at komme ind i et samarbejde med regeringen for at få en anden skattereform. Men jeg har kunnet konstatere, at der aldrig var en ærlig vilje til at nå et stykke ad vejen fra regeringens og regeringspartiernes side.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Hr. Glønborg fastslog, at der i ændringsforslagene til skattereformen ikke bare var rakt ud til højre side, men også til venstre side. Jeg vil bede hr. Glønborg give bare ét eksempel på, at der i skattereformen er rakt ud mod SF. Og reformen er jo ikke blevet mindre asocial, fordi der er blevet lempet på beskatning af firmabil-ler, på hovedaktionærer og på goodwill, det vil jeg understrege.

Og så vil jeg gerne til hr. Kirkegaard sige, at han burde have temmelig meget bøv! med sine kernevælgere i Rungsted, Vedbæk, Hellerup og omegn. Når han ikke har det – for ellers kunne han vel ikke tage den stilling, han tager – må det skyldes, at hr. Kirkegaards kernevælgere ikke har forstået indholdet af reformen. Det forstår jeg godt, for efter mange år uden rigtig at have oplevet skattelettelser, men med masser af løfter om det, kan jeg godt forstå, hvis hans kernevælgere har problemer med at forestille sig, at der kan være så store skattelettelser til velhavende grupper, som der er i den-